

GÜLE GAZEL**Ekrem KAFTAN**

Vaslında bile ıtrın gönlümde serâbdır gül
Bu yüzden benim gönlüm dâimâ harâbdır gül

Nice şiir yazarım hayalinin aşkıyla
Belki benim hasretim bittiğin türâbdır gül

Asırlardır şüara feryâd ü figân eder
Aslında cümlesinin mesleği kezzâbdır gül

Düşse çeşm-i giryânım dikenlerin üstüne
Anlarsın benim halim nice bin kitâbdır gül

Aşkımdan bîhabersin serâzâd bahçelerde
Yazdığım cümle şiir gönlüne hitâbdır gül

Seherler gözyaşının çağıladığı demlerdir
Gurub vakti o yüzden cemalin bitâbdır gül

Ah eder hasretinden rûzigârla ummânlar
Sonsuza akışları daima azâbdır gül

Zannedersin âşıkın yalnız bahârdır senin
Hazânın kızılığı aşkımdan hicâbdır gül

Ben ki bir eylül günü gönlümü verdim sana
Bildim ki seni sevmek sonsuz bir sevâbdır gül

Ne olur anla beni dâimâ aç yeniden
Sensiz geçen her ânım ölüm gibi hâbdır gül

Şairin gönlü için taze bahar rengi ol
Zira sende bulunduğu gül renkli nikâbdır gül

ARDINA DÜŞTÜM**Mahmut TOPBAŞLI**

Gönül bu sevdada yoruldu derken
Leylâ'dan bir izin ardına düştüm
Küçük bir dereden bile ürkerken
Koca bir denizin ardına düştüm

Gül-endam güzellikler dem dem uyanır
Lâhzada tükenir sanki bin asır
Çözmek istedikçe düğümlenir sır
Derunî bir sözün ardına düştüm

Bilmem ne aradım ömrüm boyunca
Kandıkça susardım, açtım doyunca
Gülşende bülbülden aşkı duyunca
Goncada bir gizin ardına düştüm

Hâlbuki deryaya dalmayacaktım
Kendimi sulara salmayacaktım
Ayrılık türküsü çalmayacaktım
Hasretten bir sazın ardına düştüm.

Bulduklarım aradığım değildi
Dağlar kucak açtı, dallar eğildi
Gönlüm tüm bunları işaret bildi
Küllenmiş bir közün ardına düştüm

Devran dönüp, kara kışlar bitince
Bülbül figan edip, kuşlar ötünce
Közler alevlenip, duman tütünce
Zirvede bir düzün ardına düştüm

Gözle değil, gönül ile bakınca
Irmaklar deryaya doğru akınca
Günbeyli'ye aşk şimşegi çakınca
Ebedî bir yazın ardına düştüm